

கி. ராஜநாராயணன் படைப்புகள் ஓர் பன்முகப்பார்வை

வே. எவரெஸ்ட் மேரி அ. *, சி. கணேஷ் அ

அ தமிழாய்வுமையம், இலக்குமிபுரம் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, (மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவுப்பெற்றது) நெய்யூர், கன்னியாகுமரி-629802, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Multifaceted concept in the writings of Ki. Rajanarayanan

V. Evarest Mary ^{a, *}, S. Ganesh ^a

^a Research Centre of Tamil, Lekshmipuram College of Arts and Science, Neyyoor-629802, (Affiliated Manonmaniam Sundaranar University,), Tamilnadu, India

* Corresponding Author:
vevarestmary@gmail.com

Received: 11-08-2022
Revised: 30-09-2022
Accepted: 04-10-2022
Published: 09-10-2022

ABSTRACT

The works of the poets are created with a higher purpose, including the conditions and needs for human living in the world. Ki. Rajanarayanan's works were created with such an aim. In this society becomes inclusive of all the needs of the people living in it. Language is important to the structures of literature. In the same way, if literature wants to stand and stand among the people, along with the language, the cultural foundations and socio – economic values must be deeply rooted. Thus, this article highlights the brilliant colors in Ki-ra's work from a multifaceted perspective.

Keywords: Rajanarayanan, Tamil Writer, Life style, Language

முன்னுரை

இலக்கியங்கள் மனித வாழ்வின் மேம்பாட்டிற்கு வழிகாட்டும் நோக்கில் படைப்பாளியால் படைக்கப்படுபவையாகும். இவை சமூகத்தின் எல்லா முகங்களையும் காட்டும் பன்முக நோக்கில் படைக்கப்படுகின்றன. இவைகளில் ஒன்றுதான் கி. ராஜநாராயணன் அவர்களின் படைப்புகள். இவர் சிறுகதை, புதினம், கட்டுரை, கடிதம் போன்ற வடிவங்களில் தனது படைப்பினைத் தந்துள்ளார். சிறுவர் கதைகள், நாட்டார் கதைகள், பெண்கதைகள், புதுவை வட்டார மக்களின் நாட்டார் கதைகள் போன்ற வடிவங்களில் கதைகளைப் படைத்துள்ளார். இவை நாட்டார் வழக்காறுகள், சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம், நாட்டு மக்களின் இயல்புகள், மொழியின் பயன்பாடு, பண்பாட்டுக்கூறுகள், மனித வாழ்விற்குரிய விழுமியங்கள், பொழுதுபோக்குகளின் வெளிப்பாடுகள், நாட்டுப்பற்று போன்ற பன்முக நோக்கில் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

நாட்டார் வழக்காறுகள்

மக்களின் வாழ்க்கையில் காலம்காலமாக எல்லோராலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டு நடைமுறையில் வழங்கி வருபவை வழக்கு ஆகும். கி.ராஜனின் படைப்புகள் நாட்டார் இலக்கியம் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. எவ்வாறெனின் நாட்டுப்புற இலக்கியத்திற்கு ஏற்ற அனைத்து அம்சங்களும் அடங்கியுள்ள இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது. நாட்டுப்புற மக்கள் சார்ந்த வரலாறு, எழுத்து, மொழி, பேச்சுமொழி, பண்பாடு, நம்பிக்கைகள், இனவரைவியல் என அனைத்தையும் சுட்டுவதாக

அமைவதால் நாட்டுப்புறவியல் என்கிறோம். “நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டியல் என்பது கிராமாந்திர மக்களின் அனுபவத்தின் பொக்கிஷம். மனிதனோடு மனிதனை அது நேரடியாக மட்டுமல்லாது இதயத்தோடு இதயத்தைப் பிணைத்து வைக்கின்றது. அவர்களுடைய தனித்தன்மையைக் குலைக்காமல் ஒற்றுமையை வளர்க்கிறது. இயற்கையோடு இயைந்து வாழும் சமூகத்தில் ஒட்டுமொத்தமான அல்லது தனிப்பட்ட உணர்ச்சிகளை அது பிரதிபலிக்கிறது” (Sanmuga Sundaram, 2007).

பேச்சு மொழியிலேயே எழுதப்பட்டுள்ள இவரின் படைப்புகள் கிராமத்து வாசனையுடன் வட்டாரச் சாரலுடன் மக்கள் எவ்வாறு பேசுகின்றனரோ அதே மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. கிராமத்துச் சொற்களுக்கென தனி அகராதி ஒன்றையும் தந்துள்ளார் என்பது சிறப்புக்குரியதாகும். கிராமவின் இலக்கியங்களில் கதைகளும் கதைப்பாடல்களும் பழமொழிகளும் விடுகதைகளும் நிரம்பியிருப்பது சிறப்பானதாகும்.

கிராமத்து மக்களின் வறுமையை விவரிக்கும் ‘கதவு’ என்ற கதை வட்டிக்கு பணம் பெற்று அதை திருப்பி கொடுக்கமுடியாமல் தாயனவள் அனுபவிக்கும் கொடுமைகளை விவரிக்கிறது கதவு என்னும் கதை. குழந்தைகளில் விளையாட்டிலிருந்து தொடங்கி வறுமையினால் நேரிட்ட இறப்பு வரை விவரிக்கிறது. பெண்ணானவள் கருவுற்றிருக்கும் நேரத்தில் உண்ண விரும்பும் உணவு கிடைக்கவில்லையெனில் குழந்தை பிறந்தபின் குழந்தையின் காதில் சீழ்வடியும் என்பது கிராமத்தில் பேசப்படும் கருத்து ஆகும். கி. ரா அவர்கள் “பலாப்பழம்” என்ற கதையில் இக்கருத்தை விளக்கி கூறியிருக்கிறார். இவ்வாறு கிராமத்து சிந்தனையைக் கதைகள் வழியாக சுவைப்பட அமைத்திருப்பது கிராமவின் படைப்புக்குரிய சிறப்பு அம்சமாகும்.

மகிழ்வை வெளிப்படுத்த அல்லது பகிர்ந்து கொள்ள வெளிப்பட்ட நகை என்ற உடலின் குறி, அடித்தட்டு மக்களிடம் இயல்பான ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. பிறரை ஏமாற்றி பொருள் வாங்கிய நரி நகைப்போடு சொல்வதை, கி.ரா“வால் போச்சு கத்தி வந்தது டும் டும் டும்” என்ற கதைமூலம் தருகிறார்.

“வாலு போச்சு கத்தி வந்தது டும் டும் டும்

கத்தி போச்சு மாம்பழம் வந்தது டும் டும் டும்

மாம்பழம் போச்சு பொண்ணு வந்தது டும் டும் டும்

பொண்ணு போச்சு எண்ணெய் வந்தது டும் டும் டும்

எண்ணெய் போச்சு தோசை வந்தது டும் டும் டும்

தோசை போச்சு கொட்டு வந்தது டும் டும் டும் டும் டும் டும்” (Rajnarayanan, 2020)

என்று பாடிக்கொண்டே நரி குதித்து ஆடியதில் தவறி விழுந்து இறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நகைச்சுவைகளுக்கு, கிராமவின் படைப்பில் பஞ்சமில்லை. ஒருவருக்கு தீங்கு விளைவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கோடு அவரிடம் வந்துவிட்டால் தீங்கு விளைவித்தேத் தீரும் என்னும் கருத்தைத் “காலெச் சுத்துன பாம்பு கடிக்காம விடாது” என்னும் பழமொழியானதுத் தருகிறது. இவ்வாறு வசவுகள், விடுகதைகள், சாபங்கள், சபதங்கள், சொல்வடைகள், இடித்துரைகள், நையாண்டிகள் போன்றவைகளும் அதிகமாகக் கையாளப்பட்டுள்ளன.

மொழியியல் பார்வை

பேசுவதுபோல் எழுதுவது என்பதே கி. ரா வின் மொழிக் கோட்பாடு. கி. ராஜநாராயணன் அவர்கள் வாழ்ந்த சமுதாயத்தில் வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகள் இல்லாமல் இல்லை. வறுமையும் சுரண்டலும் கபடத்தனங்களும் இல்லாமல் இல்லை. ஆயினும் இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக இவரது எழுத்துக்களும் படைப்புக்களும் கிராமத்துப் பண்பாட்டம்சங்களை வெளிக்கொண்டு வருவதிலேயே இருந்தது எனலாம். “கி. ராவின் சாதனைகளில் முக்கியமானதாகப் பேசப்படுவது பேச்சு மொழியை நவீன இலக்கியத்துக்குள் கொண்டு வந்து அதற்குரிய அங்கீகாரத்தைப் பெற்று நிலை நிறுத்தியதுதான்”

என்கிறார் ச. தமிழ்ச்செல்வன் அவர்கள் (Tamil Selven, 2022). கிரா தான் கையாண்ட மொழிவழியாக தன்னையையும் தன் மக்கள் மொழியையும் உயர்த்தினார். அதற்காகப் போராடினார்.

“மொழி சமுதாயத் தொடர்புக்கான ஒரு கருவியாக அமைகின்ற காரணத்தால் சமுதாய வாழ்வு மற்றும் நாகரிகப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியோடு ஒருங்கிணைந்து செல்லக் கூடியதாக அமைகிறது” (Mangayarkarasi, 2003) ஜெ. நீதிவாணன் அவர்கள் விவரிப்பு முறையின் பண்புகள் பற்றி விளக்கிக் கூறுப்போது “நிகழ்ச்சிகள் சங்கிலித் தொடர்போன்று கூறப்படுவதால் படைப்பிலக்கியங்களில் கதையோட்டம் அமைதல் முதலானவை இந்நடையின் பண்புகளாகும்” என்கிறார் (Neethivanan, 2001). கறிவேப்பிலைகள் என்னும் சிறுகதையில் இத்தகைய விவரிப்பு முறையினை காணமுடிகிறது. ஒருவரின் வாழ்வில் நடந்த செயல்களைச் சங்கிலித்தொடர்போல விலாவாரியாக விவரிக்கின்ற போக்கில் நடையானது அமைந்துள்ளது. பாப்பு தாத்தா பிறந்ததிலிருந்து நாலு வயசுவரை பிறந்தமேனியாகத் திரிந்தார். ஐந்து வயசிலிருந்து எட்டு வயசுவரை ஒரு கோமணத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு கம்மம் பிஞ்சைகளுக்குக் காவல் காத்தார். ஒன்பது வயசிலிருந்து பன்னிரண்டு வயசுவரை ஒரு துண்டை மட்டும் கட்டிக்கொண்டு மாடு மேய்த்தார். பதிமூன்று வயசுவரை ரெட்டைக் கலப்பை பிடிக்கிறது முதலிய வேலைகளைச் செய்தார். பதினாறாம் வயசிலிருந்து அவர் தனிக் கலப்பை பிடித்து உழ ஆரம்பித்தார். இவ்வாறு விவரிப்பதிலிருந்து மொழிக்கு கொடுத்த முக்கியத்துவம் புலப்படுகிறது.

படைப்பாளிகள் கடந்த காலத்தில் தான் பார்த்த மனிதர்களையோ, இடங்களையோ, நிகழ்வுகளையோ மனதில் வைத்துக்கொண்டு தனது கற்பனையின் திறன்கொண்டு தனது அனுபவத்தோடு இணைத்து ஒரு நடையில் காட்சிப்படுத்துவார். இது கிராவின் சிறுகதைகளிலும் அதிகமாகக் காணமுடிகிறது. ‘பேதை’ என்றும் சிறுகதையில் பேச்சி என்ற பெண் கதாப்பாத்திரம் தூங்குவதை ஆசிரியர் காட்சிப்படுத்துகிறார். உவகை, கோபம் போன்ற உணர்ச்சிகள் வெளிப்படும் விதத்தில் கதைகளில் கதைப்பாத்திரங்களை அமைத்து மொழிக்கு சுவை ஊட்டுவது சிறப்புமிக்கதாகும். கிராவும் “மின்னல்” என்னும் கதையில் பஸ்ஸில் பயணம் செய்துகொண்டிருந்த பயணிகள் ஒவ்வொருவரும் அதிகநேரம் காத்திருந்ததாலும், வெயிலின் கொடுமையில் அதிகமான புழுக்கம் இருந்ததாலும், பேருந்தில் இடம் இல்லாத அளவுக்கு பயணிகள் நிரம்பியிருந்ததாலும் மனமுடைந்து ஒருவரை ஒருவர் மோதிக்கொள்ளும் நிலையில் இருந்தபோதும் இவற்றையெல்லாம் மாற்றியமைக்கும் கதாப்பாத்திரமாக ஒருபெண் கையில் குழந்தையுடன் அந்த பேருந்தில் ஏறி பயணித்தபோது அத்தனைபேரையும் உவகையடையச் செய்தது இளம்தென்றல் வீசியதுபோன்ற மகிழ்வைத் தந்தது என்று விவரிக்கின்றார் ஆசிரியர்.

வருணனை, கதையைக் கலையாக மாற்றுகிறது. இது எழுத்தாளரது உணர்ச்சியை வெளிக்காட்டுகிறது. “சிறுகதையில் வரும் வருணனைகள் சிறிய அளவினாவாக இருத்தல் வேண்டும். அவ்வருணனைகள் இன்ன ஊர், இன்ன இடம், இந்த ஆள் என்பதைப் புலப்படுத்தும் அளவிற்கு ஏற்றதாக இருப்பது போதுமானது” என்கிறார் அ. சிதம்பராதன் அவர்கள் (Chithamparathan Chettiyar, 1977)/ இடவருணனை, தோற்ற வருணனை என இரு நிலைகள் உள்ளன. “கிலி” என்ற கதையில் குற்றாலம் பற்றிய வருணனை இடம்பெறுகிறது. “மனிதம்” என்னும் சிறுகதையில் ராமய்யங்காரின் தோற்ற வருணனை வாசிப்போருக்கு அவரையே நேரில் கொண்டுவந்து நிறுத்தும் அளவிற்கு வருணனைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு காட்சி நடை, உணர்ச்சி நடை, வருணனை நடையில் மொழி அமைந்துள்ளது. மொழியின் ஒலி அழகில் எதுகை, மோனை, இயைபு போன்ற உத்திகள் இலக்கியத்தில் இடம்பெறும். இவை ஒலி நிலையில் அமைந்து படிப்போருக்கு இனிமையைத் தருகிறது.

எதுகை மோனை என்பன இசையொழுங்கிற்குத் துணை நிற்கின்றன. இத்தகைய ஒலி ஒழுங்கு கவிதைக்கு மட்டுமல்ல உரைநடைக்கும் உண்டு என்கிறார் ஆர். தமிழ்ச்செல்வி (Tamilselvi, 2000). கனிவு என்னும் கதையில் வரும் எதுகைகள் கி. ராவின் சொல்வளத்தைக் காட்டுகிறது. கற்களைப் பொறுக்குகிறது, முட்களைப் பொறுக்கிக் குவித்துத் தீயிலிட்டுப் பொசுக்குகிறது இதில் மொழி நடையின் ஆற்றல் வாய்ந்த உயர்ந்த கூறுகளாக எதுகை மோனைகள் காணப்படுகின்றன என்கிறார் ஆர். தமிழ்ச்செல்வி. முதல் எழுத்து ஒன்றி வருவது மோனையாகும். மோனை என்பது படிப்பவருக்கு

இனிமையைத் தரும். “மதிய உணவுக்காக கருவ மரத்திற்கு வந்தார்கள்” என்று ‘கனிவு’ கதையில் காண்கிறோம்.

“கடிச்ச பாக்குல

கால்ப் பாக்குத்தராத பெரியாத்தா

காரியாபட்டி வரைக்கும்

நாம் பெத்த மகளே

நாம் பெத்த மகளே ன்னு

தடவித் தடவி

வழியனுப்பினாளாம்”

இப்பாடலிலும் மோனை நயம் இடம்பெற்றுள்ளதை காணமுடிகிறது. ஒரு சொல் விரைவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், துன்பம், அசைநிலை, இசைநிறை முதலிய காரணம் பற்றி இரண்டு முதல் நான்கு முறை அடுக்கி வருவது அடுக்குத் தொடர் எனப்படும். இதை கி.ராவின சிறுகதைகளிலும் காணமுடிகிறது.

பாரதமாதா சிறுகதையில் பெண்ணானவர் தன்னை கண்ணாடி முன் நின்று பார்த்து இன்புற்ற நிகழ்வை குறிக்கும் ஆசிரியர் “அதைக் கண்டு இன்புற்று, துடைக்கத்துடைக்க அதன் மிகுதி சிகப்பைக் காணுவதில் தணியாத ஆசை” என்று அடுக்குத்தொடர் வழியாக குறிப்பிடுகிறார்.

இரட்டைச் சொற்களாகவே வரும். பிரிந்து வந்தால் பொருள் தராது என்பது இரட்டைக்கிளவி ஆகும். “பிறந்த வீட்டிலிருந்து தளதளவென்று பசிலிக்கொடியாய் வந்தவர்கள் தாங்க முடியாத உழைப்பால், காஞ்சி கருவாடாய்ப் போவதில்லை இனிமேல் என்று தீர்மானித்து விட்டார்கள்” என்று ‘கொத்தைப்பருத்தி’ என்னும் கதையில் கூறுகிறார்.

பேச்சுமொழியிலேயே கி.ரா எழுதுவதால் பேசும்போது ஆங்கில மொழி கலந்து பேசுவதால் எழுதும்போதும் ஆங்கிலமொழி கலக்கிறது. விளையாடும்போது தவறு நடந்தால் அதை தவறு என்று சொல்வார்கள். இதையே ஆங்கிலத்தில் ‘பவுல்’ என்பார்கள். கி. ரா கரிசல் காட்டில் ஒரு சம்சாரி என்றக் கதையில் “இதில் ஆடை கிழியக்கூடாது. கிழிந்தால் விளையாட்டு பவுல்” என்று ஒருமொழி ஆங்கிலச் சொல்லும், அதேக் கதையில் தலைமுடி வெட்டுவதை “சம்மர்கிராப் என்று சொல்லுவோமே அதேமாதிரி” என்று இரண்டு ஆங்கில மொழிச் சொற்கள் இணைத்து பயன்படுத்துகின்றார். இவ்வாறு கி. ராஜநாராயணன் அவர்களின் படைப்புக்களில் மொழியாளுமை சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

கலைகளில் வெளிப்பாடு

மனிதனிடம் இயற்கையாகவே கலையுணர்வு குடிகொண்டுள்ளது. மனிதனுக்கு இயல்பாகத் தோன்றுகின்ற உணர்வுகளில் கலை உணர்வும் ஒன்று. “இயல்பாகத் தோன்றி இயற்கையோடியைந்து உணர்ச்சிகளின் உறைவிடமாய் மக்களைக் களிப்படையச் செய்யும் கலைகளை நாட்டார் கலைகள் எனலாம். பண்டைக்காலத்தில் மனிதன் இயற்கையோடியைந்த வாழ்வு நடத்தி, பல கலைகளை உருவாக்கி மகிழ்ந்தான். மனமகிழ்ச்சி ஒன்றே முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. மனித உணர்வுகளுக்குக் கலைகள் வடிகாலாக இருந்தன” என்கிறார் சு. சக்திவேல் அவர்கள் (Sakthivel, 1996).

கிராமத்திற்கு எப்பவாவது அபூர்வமாக எதிர்பார்க்காத வேளையில் களைக்கூத்தாடிகள் வருவார்கள். அந்தக் கூட்டத்துக்க ஒரு பெண் தலைவியாக இருப்பாள். அவளுக்கு பங்காருபட்சி என்று பட்டம். பங்காருபட்சி என்றால் தங்கப்பறவை என்ற அர்த்தம். அவள், அந்தக் கூட்டத்திலுள்ள ஆண்களில் யாருக்கும் மனைவி அல்ல. அந்த பட்டத்திற்கு தங்களில் அழகான ஒரு பெண்ணை சிறு வயசிலிருந்தே தேர்ந்தெடுத்து அவளுக்கு அது சம்பந்தமான சகல விளையாட்டுகளிலேயும் பயிற்சி கொடுத்து தேர்ந்தபிறகு அவள் ‘பெரிய மனுஷ’ ஆனவுடன் ஒரு நல்ல நாளில் அவள் ஏறி விடையாடும்

களை மரத்துக்கே தாலிக்கட்டிக் கொள்வாள் என்று “கரிசல் காட்டில் ஒரு சம்சாரி” என்ற கதையில் கழைக்கூத்து பற்றியும் கழைக்கூத்தாடிகள் கூட்டத்து தலைவி பற்றியும் கி.ரா எடுத்துரைக்கிறார். இதுபோன்றே பாட்டுக்கலை, கண்கட்டு வித்தை, நாடகக்கலை, பாட்டுக்கு பாட்டு எதிருரை போன்ற கலைகளை வெளிப்படுத்துகிறது.

சமூகவியல் பார்வை

பண்பாடு என்பது மக்களின் உணவு மற்றும் பொருட்கள் சார்ந்தே அமைகிறது. மக்கள் பின்பற்றும் சடங்கு முறைகள், மக்களால் நிறைவேற்றப்படும் சம்பிரதாய நிகழ்வுகள் பழக்கவழக்கங்கள் அனைத்தும் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றன.

சமூகத் தீமைகளைச் சுட்டிக்காட்டும் வகையில் நாவல்கள் சிறுகதைகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. “கதவு” என்றக் கதையில் கந்துவட்டியின் அகோரத்தைச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. பெண் அடிமைத்தனம் தாண்டவமாடுவது கதைகளில் பரவிக்கிடக்கிறது. பெண்கள் தன் கற்பைக் காத்துக் கொள்ள தேசம் விட்டு தேசம் ஓடி மறைந்துகொள்ளும் நிகழ்வுகள் கோபல்ல கிராமம் என்னும் நாவலில் வெளிப்படுகிறது.

மானிட விழுமியங்கள்

மனித வாழ்வினை மேம்படுத்தும் பண்புகள் அனைத்தும் மனித விழுமியங்கள் ஆகும். மக்கள் சிறப்பாக வாழ்வதற்கான நெறிமுறைகளே விழுமியங்கள் என்று ஜெ. ஜெயமதி சிதம்பரம் அவர்கள் தன் செந்தமிழ் (2013) என்ற இதழில் குறிப்பிடுகிறார். நல்லவர்களாகவும், எல்லோருக்கும் நன்மை செய்வதில் வல்லவர்களாகவும் விளங்கக்கூடிய ஆற்றல் இவ்வுலகில் மனிதர்களிடம் மட்டுமே காணப்படுகிறது. நல்ல விழுமியங்களை மக்கள் வாழ்வில் கடைபிடித்து ஒழுகுவதால், மனித வாழ்க்கைத்தரம் சீரும், செம்மையும் பெறுகின்றது.

நீதி அனைவருக்கும் சமமானதே என்றும் நீதியுடன் ஆட்சி செய்வதே தருமம் என்றும் வலியுறுத்துகிறது கி.ராவின் கதைகள். இதுதான் அன்பு அல்லது அதுதான் அன்பு என்று எடுத்துக்காட்டிட முடியாது. அனுபவித்து உணர்வதே அன்பு. இந்த அன்பினால் தான் மானிடம் வாழ்கிறது என்று கி.ராவின் படைப்புக்கள் கற்றுத்தருகின்றன. மாணவர்களிடம் இருந்த வேற்றுமையை அகற்றி, சமத்துவத்தைக்கொணர எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியில் ஆசிரியர் வெற்றிக்கண்டதால் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை அச்சமுதாயம் கண்டது. “முதலாளி வீட்டுப்பிள்ளை தங்களோடு இப்படி வந்து சமமாக உட்கார்ந்து கஞ்சி சாப்பிடுவது ஆச்சரியமாகவும் பெருமையாகவும் இருந்தது” என்று வியந்த மக்களிடத்தில் பல முன்னேற்றங்களை கொண்டுவந்தது.

ஒற்றுமையே பலம், ஒற்றுமையாக இருந்தால் தான் எதையும் சாதிக்க முடியும், பலம் குறைந்திருந்தாலும் எல்லோரும் ஒன்று சேரும் போது நன்மைகள் செய்யமுடியும் என்பதை குழந்தைகளைக் கவரும் விதமாக பறவைகளை கதாப்பாத்திரங்களாக்கி சிறுகதைகள் மூலம் எடுத்துரைக்கிறார். வாழ்க்கையில் வெற்றிப்பெற அடிப்படையான தேவை விடாமுயற்சி. இடைவிடாத முயற்சியுடனும், ஊக்கத்துடனும் உழைப்பவன் வாழ்வில் எல்லாவிதமான மகிழ்ச்சியையும் பெறுவான். வாழ்வின் பாதையில் சந்திக்கும் இடர்களை, தடைக்கற்களை, அவமானங்களை வெற்றிக்கு உரமாக்குபவன் நிரந்தர உயர்வு பெற்றவனாகிறான். விடாமுயற்சியே வெற்றியின் பாதை என்றும், அதுவே மனிதனின் ஆளுமையை அழகூட்டும் மாண்புகள் என்றும் உணர்த்துகின்றன. வெள்ளைக்காக்கா என்ற கதையில் காகத்திற்கு உதவியதன் காரணமாக கணவனால் வெளியே துரத்தப்பட்ட மனைவியின் விடாமுயற்சியும், மீண்டும் கணவனோடு சேர்ந்துவாழ எடுத்த முயற்சியில் வந்த எல்லா தடைகளையும், அவமானங்களையும் பொறுமையோடும், நிதானத்தோடும் தாண்டிச்சென்று வெற்றிப்பெற்ற கருத்தை கி.ரா மிகத்தெளிவாக ‘பசுமரத்து ஆணிபோல்’ மனதில் ஆழமாக பதியும் விதமாக கூறுகிறார். அஞ்சாமை: தீமைகளுக்கு அஞ்சக்கூடாது என்றும், அஞ்சாமை மனிதனின் ஆளுமையை செழிமையாக்குகிறது என்றும் கதைகள் மூலம் அறியமுடிகிறது. அஞ்சாமை வேண்டும்

என்ற கருத்தை சிறுவர்களுக்கு போதிக்கிறார் கி.ரா. வருவது பேய் என்று தெரிந்து, அது தன்னை அழிக்கப்போகிறது என்பதை புரிந்துகொண்டு அதனோடு உறவாடி தக்க பாடம் கற்றுக்கொடுக்கும் கதைகள் பலவற்றை பார்க்கமுடிகிறது.

பொறுத்தார் பூமி ஆள்வார், பொறுமை கடலினும் பெரிது, என்றெல்லாம் பழமொழிகள் உண்டு. பொறுமை, விடாமுயற்சி, தூய்மை இம்மூன்றும் வெற்றிக்கு இன்றியமையாதவை என்று விவேகானந்தர் கூறுகிறார். பொறுமை மனித வாழ்வின் மிகப்பெரிய மதிப்பீடுகளாக, விழுமியங்களாக கருதப்படுகிறது. வெறுமனே காத்திருப்பது பொறுமையல்ல, காத்திருக்கும்போது நாம் எவ்வாறு செயல்படுகிறோம் என்பதும் முக்கியமானதாகும். “செல்வத்துப் பயனே ஈதல்” என்கிறது புறநானூறு. தனக்கு ஒரு கண் போனாலும் பரவாயில்லை, எதிரிக்கு இரண்டு கண்ணும் போகவேண்டும் என்று நினைபவர் வாழும் இன்றைய சமுதாயத்தில் தனக்கு தீமை மட்டுமேசெய்த தன் சகோதரர்களை ஆபத்தில் காப்பாற்றிய தம்பியை தன் கதைமூலம் எடுத்துரைக்கிறார். கி. ராஜநாராயணன் அவர்கள் தன் படைப்புக்களில் இத்தகைய மக்களின் விழுமியங்களை வெளிப்படுத்துகிறார். நூல்கள் வாசிக்க மிக எளிமையாகவும் பேச்சுவழக்கிலும் இருப்பதால் மறைமுகமாக காட்டப்படும் விழுமியங்களும் புரிதலை ஏற்படுத்துகிறது.

முடிவுரை

இலக்கியங்கள் மனித மேம்பாட்டையோ அல்லது சமூக மேம்பாட்டையோ முக்கிய நோக்காகக் கொண்டு எழுதப்படுபவையாகும். இவ்வாறு எழுதப்படும் இலக்கியங்கள் மனித வாழ்வின் அல்லது சமுதாயப் போக்கின் எல்லா அம்சங்களையும் அடக்கியதாக அமையும். கி.ராவின் படைப்புக்களும் பன்முக நோக்கில் எழுந்துள்ளன. மனித வாழ்வு, மொழி பண்பாடு, கிராமத்து வழக்கங்கள், அரசியல், பொருளாதாரம், விழுமியங்கள் என்று எல்லாத் தரப்பிலும் கருத்துச் செறிவு மிக்க இலக்கியத்தை தனது பேச்சு மொழியில் படைத்திருக்கும் கி. ராவின் சிந்தனையில் சீறிப்பாய்ந்த வாழ்வியல் எதார்த்தங்களை சிறுகதைகளும், புதினங்களும் எடுத்துரைப்பது சிறப்புமிக்கதாகும்.

References

- Chithamparathan Chettiyar (1977) tamilil sirukathiyin thottramum valarchiyum, Philomina pathipagam, Chennai, India.
- Mangayarkarasi, C (2003) Kiravin Sirukathai Padaipalumi, Kaviya pathipagam, Chennai, India
- Neethivanan, J (2001) Nadaiyiyal, Meenachi Arakattalai, Chennai, India.
- Rajanarayanan, K (2020) Ki Rajanarayanan Kadhigal, Annam Pathipagam, Thanjavoor, India
- Sakthivel, S (1996) Nattupuraviyal or arimugam, Tamil Univercity puplication, Thanjavoor, India.
- Sanmuga Sundaram, S (2007) Nattupuraviyal, Kaviya veliedu, Chennai, India
- Tamil Selven, S (2022) Tamil Sirukathaiyin thadangal, Bharathi Puthakalayam, Chennai, India
- Tamilselvi, R (2000) Vasavanin Mozhi nadai, Kaviya pathipagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Authors 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License